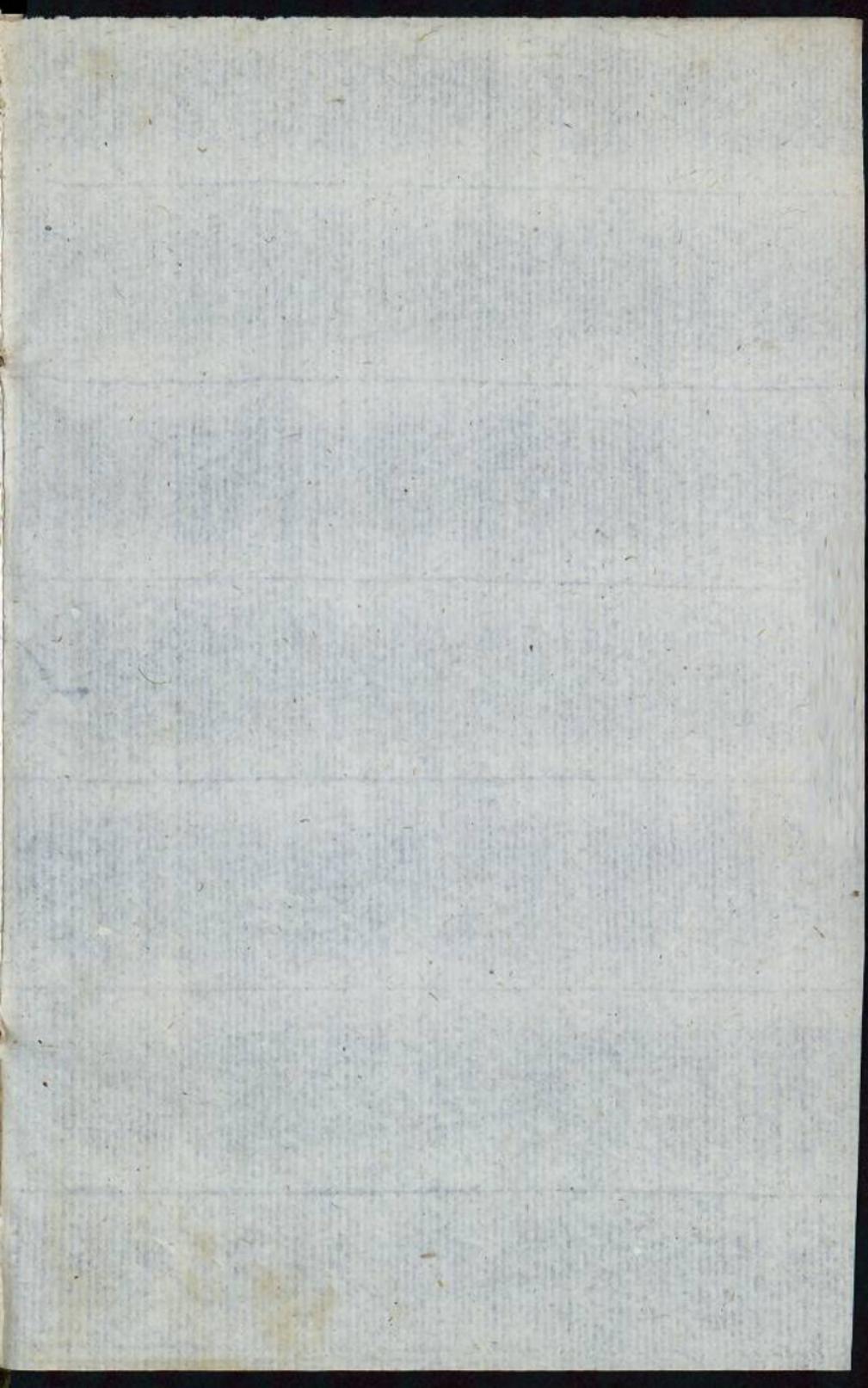

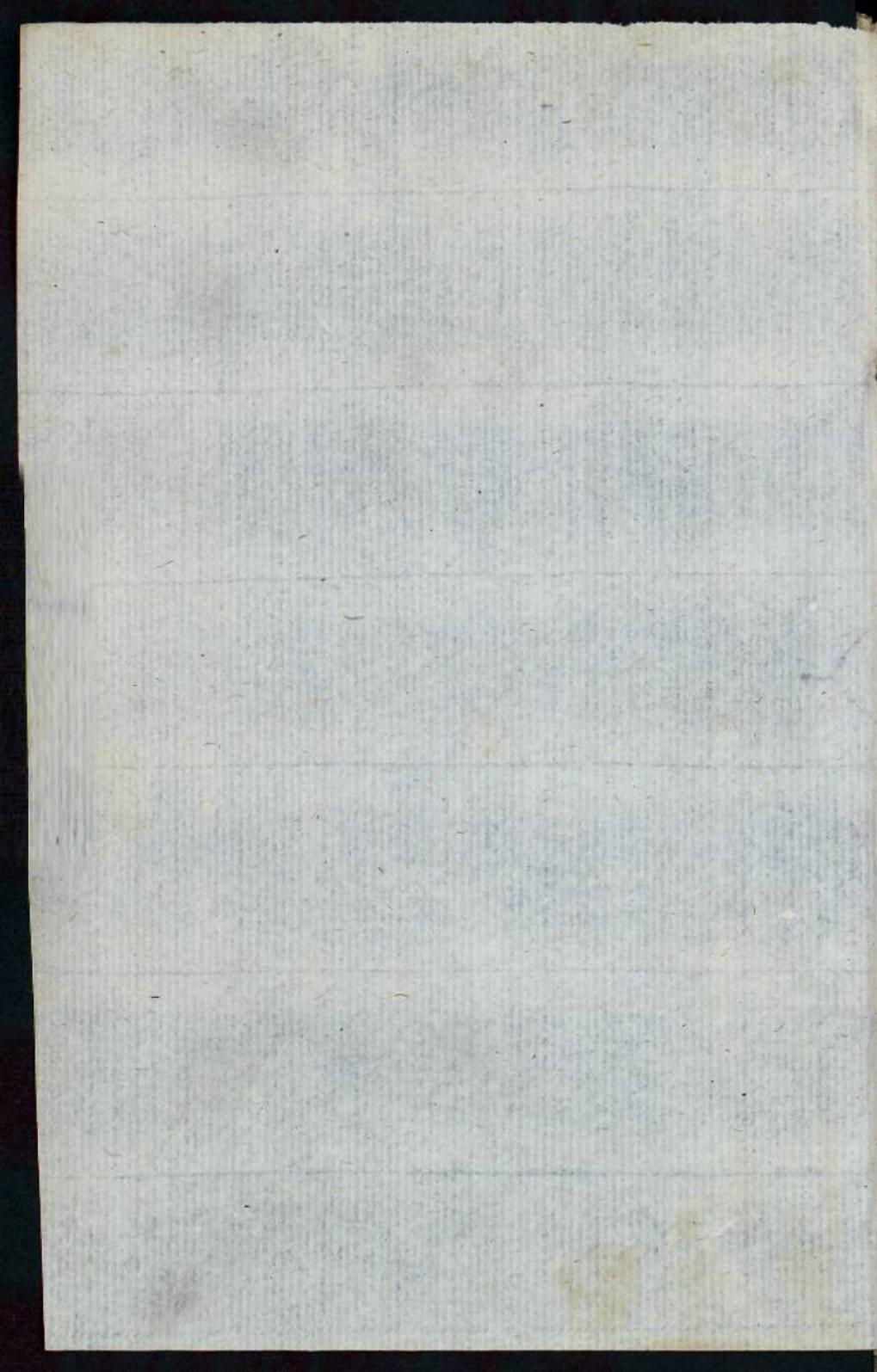

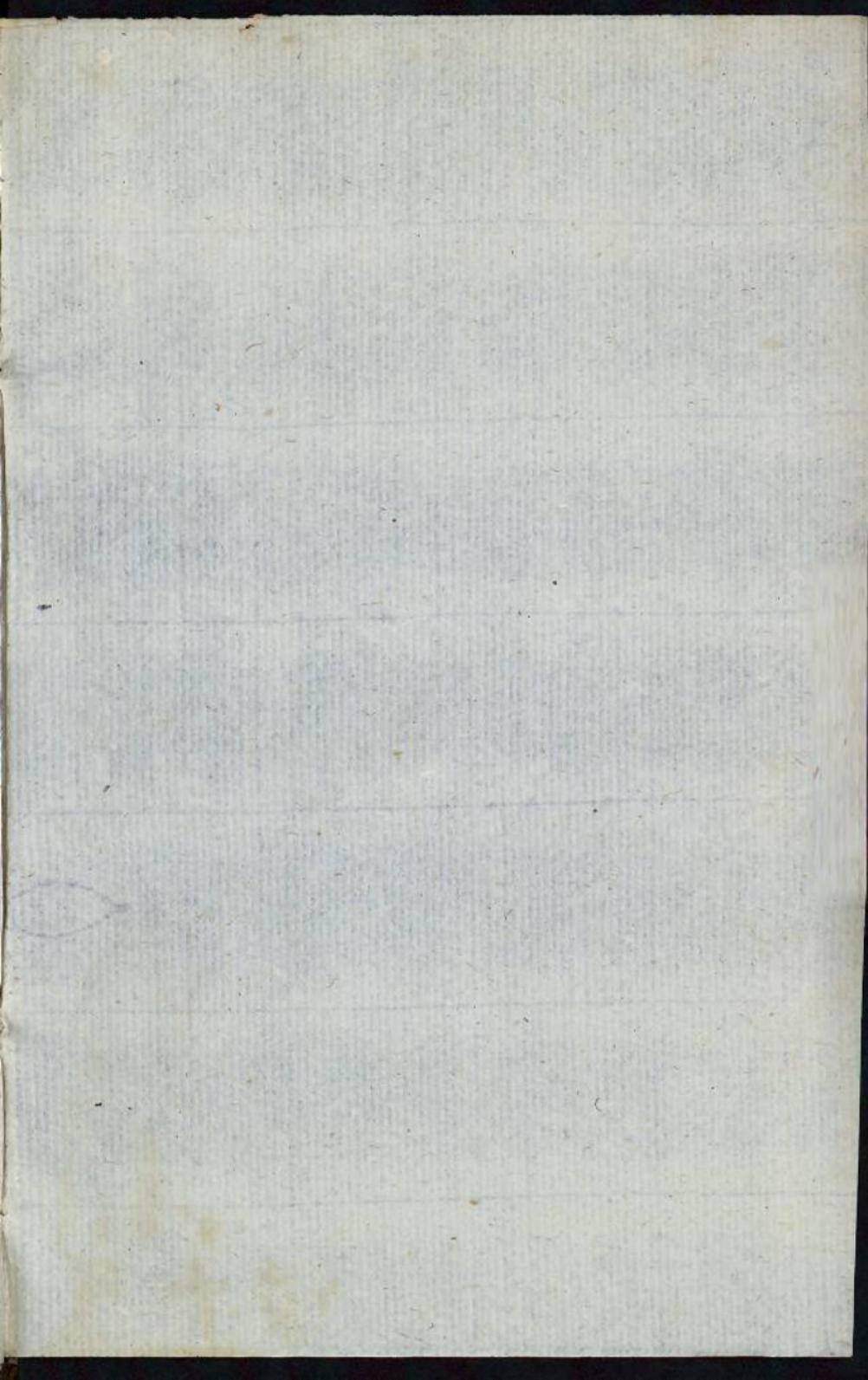

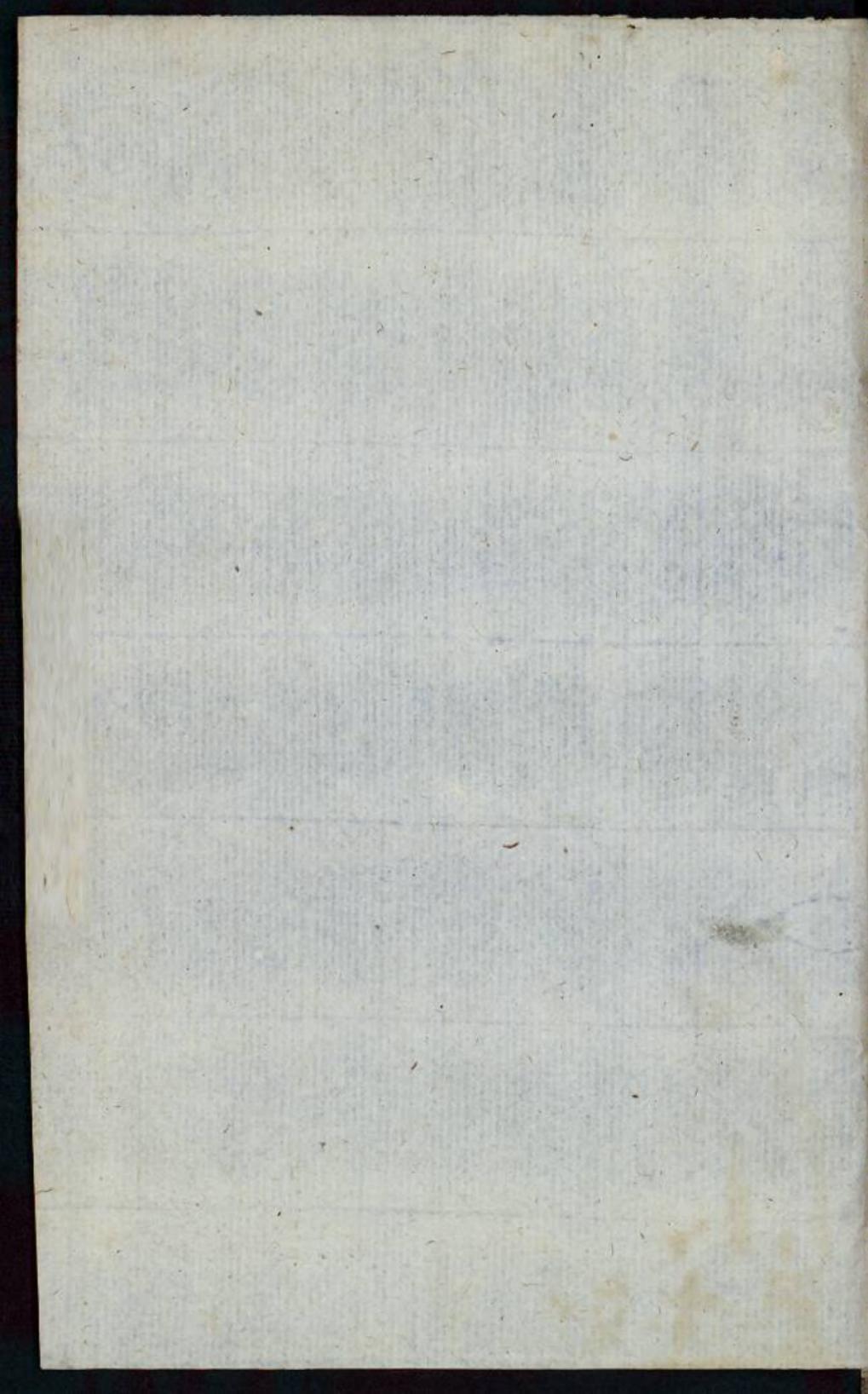

16

D E D I T I O
REALMONTII.

TOLOSAE,
M. DC. XXVIII.

оои
ои и
зиды
реколюз
оои
оа з
и М У Д У С С о и
и суплениа фи. Миг
они бе в зи то си и си

HENRICO
BORBONIO
PRINCIPI MAGNO

*MICHAEL DE SOLARGVES,
TOLOSAS.*

PRINCEPS
MAGNE,
SPONSÆ
virginis OSCVLVM in
gratiarum actionem tux in
me munificentiae, dedicatō-

2.

ria Epistola offerebam. Per-
lecta à te & laudata, commo-
nes, vt subacti Realmontij,
fortissimi & munitissimi op-
pidi, deditio, mea Nota cele-
bretur. Addis ; Inscriptio-
nem Apamiensem , Latinæ
dictionis suavi concinnitate,
Summo Pontifici, & passim
Romæ literatis omnibus pla-
cuisse. Nondum (inquam)
indicta mihi tua iussa , volen-
tem morabantur ; gloriofissi-
mum autem tuum illud faci-
nus, tātam in Regem fidem,

eximiam pietatem Ecclesiæ
Catholicæ, Apostolicæ, Ro-
manæ tuendæ, ornandæ, au-
gendæ verbis Inscriptionis
enuntiatam , Summo Pon-
tifici, Sacrōque Collegio læ-
titiæ, voluptatique fuisse ma-
ximæ. Ecce quæ de dedi-
tione Realmontij suggessi-
sti, Latinitati mandaui : Et
ut tibi debita , tibi reddo &
nuncupo. Ama me & com-
plectere , qui me tui obser-
uantissimum facio.

4

DEDITIO REALMONTII.

REALMONTIVM
obstinatiùs Sectario-
rum perduellicæ factioñi ad-
hærens: presidiariorum, & ci-
uium in mille ducentos nu-
mero insolens; omnis generis
armorum , frequentium ag-
gerum in speciem castello-
rum exsurgentium , propu-
gnaculorum, pluteorum, fos-
sarum munimentis fretum &
arrogans , nequaquam Apa-

miarum recenti excidio ter-
ritum; denuntiatū sibi obse-
quiū per Henricum Borbo-
nium Principem Magnum
Regi Ludouico præstādum
ludibrio petulanter habet &
reijcit. Indignatus Princeps
tāta & Regis, & sui cōtéptio-
ne, quòd oppidum hoc vires,
iram, & fortunā suā audeat te-
mere experiri, cunctantia, af-
peritate itinerum, tormenta
bellica, ipse sibi maturandi
negotium, non sine sui vexa-
tione, assumit: horum nume-

ro decem citissima verberatione pluteos, aggeres, propugnacula disturbat, & per rumpit, muros comminuit & exquassat : Armatos sex mille, ad oppugnationem ad primè paratos, producit, qui vultu, voce, armis, animis feroces & truculenti, hostilia quæque minitantur, promittunt, & ostentant. His præsidiarij & oppidani perterriti, animo deficiunt ; & quanto elatiore audacia fese iactauerant, tanto demissiore ti-

more deditio*n*i se submittūt,
direptionem, exitium vrbis,
deprædationem, & proscrip-
tionem bonorū, necem om-
nium exploratò prospiciētes.

Ad Principē supplices, ma-
nus tendunt, precantur, vt in-
consultæ temeritati cōdonet
si quid audacius in Regē, &
in illū præsumpserint: Faten-
tur se eò recurrere, & id cupi-
dissimè petere, quod paulo
antè stulta pertinacia atq; ar-
rogātia contépserant. Proin-
de, se quæ ex præscripto illius

erunt, perlubenter subituros.
Princeps pro sua lenitate per-
duellicæ stoliditatis cōmise-
ratus, ne quid crudelitate na-
turæ videretur atrocius fecis-
se, venia & misericordia indi-
gnis annuit, simul ut perspi-
cuū faceret, cæteris similiter
hæresi Caluiniana, & contu-
macire rebellione fascinatis, Re-
gis & suū hoc vnum studium
esse vel præcipue gloriosissi-
mū, dirutis omnib⁹ perduel-
lium vrbiū, oppidorum, mu-
nicipiorū propugnaculis , li-

⁹

berū hæreticos instruendi si-
dem Catholicā, Apostolicā,
Romanā iter facere, rebelliu
obsequium fidelissimum &
certissimum parare, subditis
vniuersis pacē, otium, cōcor-
diam, & tranquillitatē firmif-
simam & tutissimā quærere.
Deditio[n]is hæc sunt capita.
Præsidarij vrbe abeant, ex-
cedant.

Arma oppidani conferant.
Vtrique Sacramentum in
Regis fidē apud se dicant.
Supellectilia salua sint.

Muri, portæ, aggeres fundi-
tus eruantur.

Si quid propugnaculorum
superest, complanetur.

Fossæ ad summa labra com-
pleantur.

Res diuina, ex Ecclesiæ Ca-
tholicæ, Apostolicæ, Roma-
næ ritu & prescripto, restitua-
tur; eique templum Secta-
riorum in perpetuum cedat.

His ita peractis Kalen. Maij.
M. DC. XXVIII. in templo se-
ctariorum Sacro celebrato,
solemnis supplicatio in gra-

tiarum actionem D. O. M.
V.Q.M. per urbem circum-
ducitur, Alphonsio Elbeno
Episcopo Diœcesano Sāctis-
simam Eucharistiā efferente.
Eò humilitatis Christianæ
demittitur Princeps, vt vnū è
quatuor vmbellę bacillis nu-
do capite gestādū percupie-
rit; exēplum fit tribus primæ
nobilitatis exercitus, qui se tā
pio ministerio socios faciunt.
Accurrerat vndiquaque Ca-
tholicavicia, quę ad tātā hu-
militatē & pietatē Principis;

12

præ gaudio à lachrymis non
téperabat. Lætabatur vrbem
superbiūs insultantem muni-
tionum & tot armatorū tute-
la, sibiq; ideò infestissimam,
nunc demum armorum ter-
rore Principis Magni , man-
data Regis subire coactam.
Lætabatur Rem Diuinam
per sexaginta annos penitus
interceptam, auspicijs Ludo-
uici XIII. Iusti, Patris Po-
puli, & Catholica pietate &
voto Principis Borbonij tu-
tissimè & plenissimè restau-

ratam. Hærebat obstupefactum genimen Calvinianum ad tam projectæ humili-tatis ad spectum: ægrè ferebat munitionum omnium nervis stirpitus præcisus, solitæ incursionis, populationis, latrocinij, & rebellionis spem penitus imposterum occlusam. Indignabatur Catholicos ritus, impiè è tota vrbe pridem expulsos, nunc fœliciter per Principem Borbonium in suum templū admissos. Catholica vicinia Ludouico fœ-

licia omnia, lōgos & salubres
dies acclamat. Principem
priscæ & auitæ Religionis re-
stauratorem, omnis vexatio-
nis liberatorem laudat & ex-
tollit. Alphonsio Elbeno
Episcopo vigilatissimo gra-
tias agit immortales, quòd
Realmōtiū, pro sollicitudine
pastorali sæpius ac sæpius ad-
monitū, vt salutis animæ, ab-
jurato Caluiniano delirio, ra-
tionem haberet: sin minus, sal-
tem in officio se cōtineret, se,
suásq; fortunas fidei & clemē-

tiæ Ludouici Iusti permitte-
ret, irrito monitu, ne deesset
studio honoris Ecclesiæ pro-
mouendi, & authoritatis Lu-
douici vindicandæ, omnibus
ad obsidionem rebus, multis
suis sūptibus, cōparatis, Prin-
cipem aduocauerit, vnde ob-
sequendi necessitate imposi-
ta, desiderata quiete fruatur.
Idem exscindendarum &
euertendarum munitionum
omniū demandatam à Prin-
cipe Prouinciam suscipit; &
mercede supererogata, om-

nibus de suovictui necessarijs
 largiter subministratis, vt mi-
 nore tædio operarij labores
 obirent, rem Deo piam, Re-
 gi gratam , Principi glorio-
 sam, sibi laudabilem, viciniæ
 utilem , quām citissimè , &
 perfectissimè promouet &
 conficit. Princeps ne accepti
 à Deo beneficij memoriā ve-
 tuſtas obliteraret, Ludouici-
 que XIII. stabiliendæ pacis
 monumentum extaret, quot-
 annis Kalend. Maij iterandas
 gratiarum actiones præcepit.

F I N I S.

